

Simbol potrošačkog bjesnila, koji treperi na vjetru

Lebde u zraku, šume u krošnjama drveća, zatiču se za električne stupove, valjaju se po cestama, plove po oceanima i zaustavljaju se u želucima kopnenih i morskih životinja, zbog čega one umiru sporom i mučnom smrću. Plastične vrećice su zlosutni simbol civilizacije obilja. Najvidljiviji su znamen doba bezglavog potrošaštva, kojeg ne mogu izbjeći ni najudaljeniji idilični krajevi. Na Himalaji ih ima, na rajskim otocima i plažama. I prije no što se razgrade, mogu preživjeti i 50 generacija...

Pri proizvodnji plastičnih vrećica upotrebljava se nafta i zemni plin, iz kojih se proizvodi propan i etan; iz etana se dobiva bezbojni plin etilen, koji se zatim kemijski izmijeni u polimer, dugi lanac etilenovih molekula - polietilen, iz kojeg je danas izrađena većina vrećica za kupovanje. Polietilenu se dodaju različite primjese, iz kojih nastaju različite vrste, a neke se mogu reciklirati...

Plastične vrećice za kupovanje počele su istiskivati papirnate 70.-tih godina 20. stoljeća. Najviše plastičnih vrećica, oko 80% odbace stanovnici Sjeverne Amerike i EU, koje koriste samo jednom. U današnje vrijeme proizvedemo i upotrebljavamo dvadeset puta više plastike, nego prije 50 godina, a reciklira se samo oko 7%...

Izvor: Dragica Sušnik, Delo, Sobotna priloga, 29.03.2008.

Engleski grad Modbury postao je grad bez plastičnih vrećica, zahvaljujući inicijativi trgovaca i građana, koji su se svjesno i odgovorno odrekli plastike i zamjenili ih platnenim vrećicama za kupovanje. Nakon toga povećao se broj posjetitelja i poziva građana, koji su željeli slijediti primjer u svojim gradovima.